

Iesod reflectă virtuțile celorlalte sefiroturi

Conferință improvizată

Oamenii studiază, muncesc, călătoresc, se căsătoresc, au copii, au o meserie, au dorințe... Dar dacă îi întrebați: “Vă simțiți fericiți, mulțumiți?” ei vor răspunde că în ciuda ocupațiilor și posesiunilor lor ei simt tot timpul că le lipsește ceva. Și ce le lipsește? **Gustul, foarte simplu, gustul lucrurilor, acest element subtil, misterios, care orice ați face, vă dă fericirea și plenitudinea.** Din momentul când posedăți acest element, chiar și ocupațiile cele mai nesemnificative vă procură bucurie, pentru că acest element transformă totul.

Să luăm un exemplu. Un tânăr își face studiile, muncește, dar găsește că viața nu are nimic extraordinar, nimic nu-l însufletește, totul îl lasă indiferent. Dar iată că într-o bună zi se îndrăgostește de o fată drăguță și totul s-a schimbat: florile, păsările, soarele, stelele, totul îi vorbește. În realitate, lumea nu s-a schimbat; ci el posedă în interior un element nou care înfrumusețează totul. Dar dacă i se întâmplă să-și piardă dragostea, dacă acea fată îl dezamăgește sau îl trădează, lumea redevine ternă: soarele strălucește dar el nu îl mai vede. În timp ce înainte, chiar dacă ploua sau ninge, el era în paradis, nu simțea nici privațiunile nici injuriile, mergea pe străzi fericit și dilatat, el era poet, muzician, totul i se părea minunat, pentru că acest element care se numește dragoste era prezent pentru a înfrumuseța totul.

Cunoaștem aceste fenomene, dar foarte puțini oameni s-au oprit asupra lor pentru a trage o adevărată învățătură. **Dragostea înfrumusețează totul.** Dar fără a fi îndrăgostit de un bărbat sau de o femeie (cu care riscăm oricând decepții), nu ar fi posibil să găsim acel element care transformă viața? Ba da, și dacă v-am dat acest exemplu a fost doar pentru a vă face să înțelegeți că dacă dragostea e capabilă să vă facă să vă schimbați viziunea asupra lucrurilor, senzația asupra lucrurilor, există desigur și alte elemente care sunt capabile de a o face. Dacă credeți că Inițiații au recurs numai la dragoste, ca și poeții, muzicienii, artiștii, care își imaginează că trebuie să fi îndrăgostit pentru a avea subiecte de inspirație, și care fac apoi tot felul de nebunii, vă înșelați. Nu, Inițiații care s-au aplecat asupra acestei probleme au descoperit că se poate merge mai departe, mai sus, pentru a găsi inspirația și plenitudinea într-un element stabil, etern, pe care nu-l putem pierde odată ce am ajuns să ne bucurăm de el. Acest element e **o particulă subtilă, imponderabilă, dar când ea intră în inima, în sufletul uman, ea lărgeste fiecare lucru la dimensiunile universului. Pentru a-l obține, trebuie să muncim mult timp, să ne rugăm și să medităm, dar când vine să se instaleze, el transformă totul.**

Evident, dragostea poate fi un mijloc de a-l obține. Să presupunem că iubiți o încântătoare tânără: grație a tot ce vă inspiră, ea poate să vă ajute să găsiți acest element, dar nu în ea îl veți găsi. Și chiar poezia, chiar muzica sunt adesea incapabile să vă aducă acest element. Am întâlnit mulți artiști care se simțeau ca în vid. Ei erau mulțumiți atât cât le stătea în puterea lor, dar simțeau că ceva le lipsește. În timp ce aceia care au căutat foarte sus, până pe culmea universului, și care au reușit să capteze acest element, reușesc să triumfe în toate condițiile în care viața poate să îi pună.

Nu căutați deci niciodată fericirea nici soluțiile problemelor voastre în planurile inferioare, pentru că nu îi este dat materiei fizice nici materiei eterice să posede acest element de care sufletul și spiritul au nevoie. Trebuie să mergeți să îl căutați foarte sus, să îl cereți și să îl reclamați foarte sus. Acolo îl veți găsi.

Hrana și băuturile nu vă pot aduce decât ceea ce vă pot aduce; dacă nu sunteți sănătoși, nu puteți să vă bucurați de ceea ce mâncați și beți. E nevoie deci de acest element, sănătatea, pentru a da savoare hranei. Dacă sunteți numai un pic răcit, nu mai aveți nici gust nici miros și

totul devine insipid. Hrana este ceea ce este, piscinele, mașinile, banii sunt ceea ce sunt, dar trebuie cel puțin să fii sănătos pentru a le aprecia. Acest element care se numește sănătate schimbă deci multe lucruri. Și, în mod asemănător, **dacă nu aveți dragoste, dacă nu aveți inteligență**, nici o hrană, nici o posesiune, nici o activitate nu vă va putea aduce în plus decât o satisfacție materială.

Să studiem acum dragostea. Când iubiți pe cineva, el este pentru voi o ființă excepțională, un geniu, un înger; iar când nu îl mai iubiți, dintr-o dată el devine un demon. Un element a dispărut din voi. Vedeți: un element! Și astfel unii pretind că sunt chimiști, cu toate că nu cunosc existența unei alte chimii, chimia spirituală, care explică toate fenomenele care se produc în om. Chimiștii explică aceste fenomene prin elemente materiale. Nu, trebuie să le explicăm cu ajutorul chimiei spirituale care este la originea tuturor fenomenelor; numai astfel vom putea studia cealaltă chimie. Dar nu știm încă nimic **despre chimia spirituală**: cum produce ea, de exemplu, vindecări miraculoase pe care chimia oficială nu poate să le explice. Ei da, un alt element a intervenit, care se numește **credință**, și bolnavul este vindecat. Această chimie este deci mai importantă.

V-am mai spus, sănătatea, dragostea, lumina produc mari transformări, iar absența lor produce multe alte transformări. Dar deasupra sănătății, dragostei și luminii se găsește încă un alt element de care toate celelalte depind, și acest element, care e atotputernic, **e o particulă din Dumnezeu Însuși**. Cum să o obținem? **Prin sacrificiu, renunțare, abnegație**.

Adesea v-am spus: "Faceți o baie copilului, păstrați apa murdară și aruncați **copilul**." Evident, e simbolic; **copilul reprezintă elementul divin, viu**, iar apa, în acest caz, este tot ceea ce este stagnant, murdar, poluat. Și iată că toți aruncă copilul păstrând apa murdară. Da, pentru că nu se preocupă să obțină acest element divin, aceasta înseamnă că aruncă copilul. Aveți dorința de a poseda tot felul de lucruri, e bine, dar nu ar fi mai bine să lucrați mai întâi ca să obțineți acel element care vă va da bucuria de a le poseda? Întâlnim mulți oameni foarte bogați, dar care sunt triști și blazați pentru că și-au pierdut gustul lucrurilor. Credem că totul e în posesiune; nu, totul e în senzație. Aveți comori, dar dacă sunteți mort, cum vă veți putea bucura? Trebuie să fiți viu pentru a vă bucura! Dar nu ne ocupăm decât de ceea ce este mort, și cu cât posedăm mai mult aceste lucruri moarte, cu atât mai puțin ne bucurăm.

Vreți mulți amanți, multe amante, mulți bani, multe mașini? Ei bine, ocupați-vă mai întâi de ceea ce, în voi, e capabil de a simți și de a se bucura. Ei nu, voi nu faceți nimic pentru aceasta, pentru că vă cheltuiți tot timpul căutând ce ați mai putea poseda. Dar când veți înțelege acest adevăr, veți diminua cantitatea posesiunilor voastre pentru a crește calitatea senzațiilor voastre, și cu puține lucruri pe care le posedați, veți trăi fără încetare în extaz. Când un băiat se îndrăgostește pentru prima oară, dacă fata pe care o iubește îi trimite o petală de trandafir sau o șuviță de păr, iată că din cauza acelei petale sau a acelei șuvițe el trăiește într-un ocean de efluvii celeste. El nu are nici bani la bancă, nici fabrici sau uzine, nici mașină, dar e în extaz pentru că iubita sa a vrut să îi dea ceva; el ea petala, o respiră, o pune noaptea sub perna sa, și chiar scrie poeme despre acea petală de trandafir; în inima sa el o amplifică, îi da o valoare, o importanță extraordinară, și e ca și cum ar poseda pământul întreg. E un fapt psihologic și trebuie să ne aplecăm asupra faptelor psihologice pentru că sunt izvoare de învățământ.

În loc să se arunce asupra plăcerilor și posesiunilor fizice, discipolul trebuie să amplifice și să înfrumusețeze cea mai mică bucurie spirituală, să cultive în el acea facultate a senzației subtile și va putea petrece secole contemplând stelele, trandafirii, fețele oamenilor. Sunt atâtea lucruri, chiar și pe pământ, capabile să aducă omul în extaz! Numai că, această facultate de a simți e amortită, nu mai trăiește, nu mai vibrează. Ființele sunt moarte, nu mai știu să se bucure; se bucură doar când se aruncă în plăcerile cele mai grosiere. În acel moment, da, aceasta le spune ceva. Dar frumusețea, armonia, muzica, poezia, puritatea, tot ceea ce este mistic și divin nu le interesează. Iată de ce ele nu întâlnesc decât deziluzii și suferință.

Peste tot vi se spune: "Luați aceasta, luați cealaltă și veți găsi fericirea." Nu trebuie decât să priviți publicitatea din ziare sau de la televiziune! Totul e acolo pentru a aduce oamenii spre plăceri sau spre un confort care nu va putea niciodată să le dea ceea ce au ei întradevăr nevoie. În timp ce Inițiații vă spun: "Urcați, urcați foarte sus, prin rugăciune, meditație, și veți primi acel element subtil care vă va da gustul lucrurilor." Acest element e un atom imperceptibil dar, de

îndată ce-l veți avea, va face să vibreze totul în voi. Și viața va deveni atât de frumoasă, atât de bogată! Nu sunt cuvinte pentru a exprima aceasta. Dar fără acel element, chiar și dacă veți acumula tot ce se poate acumula vă veți simți deprimați și în vid.

Și chiar dacă veți spune: "Ah! Vreau să-l întânesc pe cel mai mare Maestru pentru a mă instrui!" vă voi spune că ați pus greșit problema. Pentru că dacă nu ați lucrat deja asupra celui alt element, adică cum să înțelegeți un Maestru, cum să îl iubiți, cum să apreciați ceea ce vă învață, chiar dacă veți întâlni cel mai mare Maestru de pe pământ, veți discuta cu el, îl veți critica și veți rămâne la fel de ignorant ca și înainte. Și nu spuneți nici: "Ah! Dacă aș putea întâlni cea mai frumoasă fată pentru a mă căsători cu ea!... Dacă aș putea descoperi comoara Templierilor!..." Pentru că dacă nu posedați acest element de care vă vorbesc, cea mai frumoasă fată sau comoara Templierilor vă va aduce toate nenorocirile.

Iată cum trebuie să gândim, dragii mei frați și surori, dar nu vă dați seama de valoarea a ceea ce vă explic, pentru că nu sunteți obișnuiți să vedeți lucrurile astfel. Merită efortul de a lucra, și chiar mii de ani dacă trebuie, pentru a obține acest element, și apoi, totul vă va bucura. În timp ce acum, călcați pe comori, pe splendori, întâniți ființe pline de calități și virtuți, vedeți soarele și stelele, dar rămâneți insensibili, triști și nenorociți. Deci, n-ați simțit nimic, n-ați văzut nimic, n-ați înțeles nimic, nu vă bucurați, și toată această splendoare este inutilă. Iată oamenii! Și toată lumea găsește că este normal. Dar eu vă spun, chiar dacă veți întâlni arhangheli și divinități coborâte din Cer, aceasta nu va avea nici un efect atât timp cât nu ați lucrat asupra acestui element care știe să recunoască și să aprecieze valoarea lucrurilor. Veți fi oriunde nefericit, și chiar în Paradis dacă ați fi, nu ați ști să vedeți splendoarea Împărăției lui Dumnezeu.

Când vă spun că puteți poseda cerul și pământul, voi nu mă credeți. Și totuși, acesta este adevărul, lumea întreagă vă aparține. Și cum anume? Ea vă aparține în interior. De ce trebuie să vă aparțină în exterior? Ce veți face cu toate aceste păduri și munți?...Nu m-ați înțeles atunci când v-am spus că voi avea într-o zi cerul și pământul, și voi de asemenea... Cum poate aparține același lucru la mai multe persoane? În lumea fizică ceea ce aparține unuia nu poate aparține altuia, dar în lumea divină, e posibil. Vă voi da o imagine. Un om foarte bogat posedă un parc somptuos cu cele mai frumoase flori, cei mai frumoși arbori, dar el este atât de absorbit de afacerile sale că nu are timp de a se plimba prin parcul său, nu îl vede, nu profită de el. Dar iată că un poet vine în fiecare zi în acest parc; el ascultă cântecul păsărilor, contemplă florile, jeturile de apă, respiră parfumul trandafirilor și scrie poeme... Atunci, cui aparține acest parc? Poetului. Și celălalt, proprietarul? El plătește impozitele! Și pământul este proprietatea multor țări, dar îmi aparține mie. De ce nu? E doar o simplă problemă de ajustare.

Astăzi, vă voi spune secretul pentru a obține tot ceea ce doriți: trebuie să căutați acest punct din înalt, de pe culme, o particulă măcar... **O veți desprinde, o veți absorbi și vă veți simți stăpânul întregii lumi. Da, veți avea această senzație.** Vreau să vă fac să ajungeți la cea mai bună înțelegere, spre senzațiile cele mai vaste și mai subtile, dar nu veți putea niciodată gusta aceste senzații dacă credeți că posesiunea poate fi soluția definitivă. Nu, trebuie să lucrați de asemenea asupra celui alt element, gustul, și gustul, adesea, este invers proporțional cu cantitatea. Cu cât creșteți partea materială, fizică, cu atât gustul se diminuează. Priviți îndrăgostiții: la început, când nu fac decât să schimbe priviri, surâsuri, sau își scriu scrisori, ei se simt proiectați în cer: dar când încep să meargă mai departe, ei nu mai au aceleași bucurii și aceleași inspirații. Deci, și aici este adevărat. Dacă creșteți o parte, cealaltă se diminuează. Nu uitați niciodată aceasta, și de fiecare dată când creșteți un lucru, întrebați-vă care altul se va diminua. Când sunteți ocupat să vă creșteți bogățiile, vă întrebați oare dacă sănătatea nu va fi pusă în pericol?

Luați ceea ce v-am spus astăzi, păstrați pentru toată viața și mergeți numai în această direcție: totul se va înfrumuseța și veți fi fericiți. Chiar și soția va spune soțului ei: "Scumpule, cât ești de frumos! Nu te-am văzut niciodată atât de frumos." Înainte, desigur, ea nu a văzut nimic. Cu această filozofie, totul e transformat; dar dacă căutați altceva, veți rămâne încă mult timp să suferiți, credeți-mă. Evident, nu veți obține de îndată acest element, dar din moment ce tindeți spre el, totul va începe să se amelioreze în voi și veți fi mirați, veți vedea că sunteți

înconjurați de îngeri, de arhangheli, de divinități. Numai că trebuie să mergeți mereu în această direcție, spre vârful piramidei.

Unii vor spune: “Dar cum se numește acest element de care ne vorbiți?” În realitate nu are nume; el e făcut dintr-o materie extrem de subtilă și se găsește foarte sus, în sefira Kether. Acolo trebuie mers pentru a-l căuta. Cei ce posedă acest element sunt capabili de a face minuni și chiar de a transforma corpul lor fizic pe punctul de a străluci și de a proiecta particule de lumină. Acesta este fenomenul transfigurării. Iisus a făcut așa ceva în fața a trei dintre discipolii săi, dar ei nu au înțeles ceea ce se petrecea. Ei erau subjugați, orbiți, în admirație, dar nu înțelegeau cum a putut să se producă acest fenomen.

Acest element este imponderabil, dar, v-am mai spus, este totuși material. Foarte puțini Inițiați și mari Maestrii au putut să ajungă la sefira Kether pentru a-l primi, pentru că Kether este o lume incognoscibilă, o lume deasupra tuturor dimensiunilor; este locul Tatălui Ceresc, Creatorul tuturor lumilor. Deci foarte puțini Inițiați au reușit să ajungă acolo iar cei care au reușit au dispărut pulverizați din cauza vibrațiilor extrem de intense la care e imposibil a rezista. Aceia, foarte rari, care au revenit, nu au putut să o facă decât printr-o grație specială a Cerului care le-a dat să absoarbă un alt element cu proprietatea de a proteja corpul fizic.

Ați citit Apocalipsa. Relatarea sfântului Ioan despre viziunile sale revelează faptul că și el a ajuns până la Kether. Și acea carte pe care Îngerul i-a dat-o să o mănânce spunând: “Va umple măruntaiele tale de amărăciune dar gura ta va avea dulceața mierii” este tocmai simbolul acestui element capabil să protejeze corpul fizic, și care este dat de sefira Binah. Profetul Iezichel vorbește de asemenea de o carte pe care un Înger i-a dat-o să o mănânce, iar acest element este simbolizat de asemenea de cărbunele arzând pe care Serafinul l-a pus pe buzele lui Isaia.

Chimia spirituală este știința tuturor elementelor cu ajutorul cărora Dumnezeu a creat lumea. Aceste elemente sunt în număr de 22, și primul, Aleph, are puterea de a transforma, de a sublima, de a ilumina, în timp ce ultimul, Tav, conservă și protejează de distrugere. Când Iisus spunea: “Eu sunt alfa și omega” el voia să spună: “Eu posed aceste două elemente a chimiei celeste: unul îmi dă posibilitatea de a sublima totul iar celălalt îmi permite de a realiza Cerul pe pământ.” Iată ce semnifică Alfa și Omega, Aleph și Tav.

Pentru a obține acest element pe care îl conține sefira Kether trebuie deci să ne ridicăm foarte sus. În realitate acest element poate veni el până la noi. Dacă noi nu îl primim, este pentru că suntem barcadați și înconjurați de straturi opace care îl împiedică să penetreze în noi, iar singura sefiră care poate să ne ajute, care poate cu adevărat să deschidă porțile și ferestrele noastre pentru a ne permite să primim acest element, este sefira Iesod. Nu e deci indispensabil să facem multe eforturi (și adesea eforturile sunt inutile) pentru a urca, e suficient de a ne curăța, de a ne spăla, de a ne purifica, și în acel moment, prin intermediul acestei transparențe și acestei purități, vom primi toate elementele divine. Când vorbesc de “a urca”, e o imagine pe care o folosesc pentru a mă face înțeles, dar în realitate nu trebuie nici să urcăm nici să coborâm, puteți să rămâneți pe loc și să deschideți, foarte simplu, în voi drum între Malkout și Iesod.

Între Malkout unde trăim noi, și Iesod care e prima stație pe Arborele Vieții, drumul este obstrucționat, tenebros, pentru că aici se află toate aberațiile și minciunile. Ori, tocmai acest drum este cel pe care discipolul trebuie să-l parcurgă pentru a ajunge în regiunea lui Iesod. Malkout este regiunea unde trăim, Pământul; iar stația următoare unde discipolul trebuie să ajungă este Iesod, regiunea Lunii. Calea de la Malkout la Iesod este înspăimântătoare și plină de pericole; și totuși, dacă discipolul este bine înarmat cu sfaturi, cu instrucția și lumina Maestrului său, el va ajunge până acolo. Evident, el își va pierde câteva pene pe drum, va suferi, va fi tentat și se va rătăci, dar dacă are dorința, voința inflexibilă de a ajunge, va reuși.

Așa cum v-am explicat deja, sefira Iesod, ca toate sefirele, este divizată în patru, iar regiunea sa inferioară este o regiune brumoasă, crepusculară, infernală. Trebuie să o traversăm cât de repede este posibil pentru a atinge regiunile luminoase și pure a lui Iesod. Și cum Iesod este receptaculul tuturor celorlalte sefiroturi care proiectează pe ea luminile lor, bogățiile lor și puterile lor, Iesod este inundat de calitățile și virtuțile tuturor celorlalte sefiroturi. Pentru că celelalte sefiroturi nu rămân imobile, ele sunt ca niște rezervoare impetuoase care curg, făcând să se reverse energiile lor, și aceste energii se îngrămădesc în Iesod. Dacă veți ajunge să beți din apele pure ale lui Iesod veți găsi în aceste ape virtuțile tuturor celorlalte sefiroturi. De aceea v-am

spus că nu e necesar să urcați pentru a primi aceste virtuți, pentru că ele sunt aici; trebuie să ajungeți doar să vă purificați, să vă deschideți, dacă nu ele nu vor face altceva decât se vor învârti în jurul vostru fără a putea intra și instala în voi.

Când vitrinele sunt murdare, chiar dacă soarele strălucește, nu putem vedea nimic. Iar în trecut, când oamenii se serveau de lămpi de petrol, dacă menajera nu curăța geamul în fiecare zi, chiar dacă lampa era aprinsă, ea nu lumina. Este la fel și pentru om: atât timp cât este impur, el nu vede și nu simte nimic; dar dacă se purifică, toate razele care vin din cosmos și care sunt încărcate cu toate bogățiile și cu toate frumusețile penetrează în om, pentru că el a devenit accesibil și receptiv.

Este spus în Evanghelii: "Fericiți cei cu inimile pure pentru că ei vor vedea pe Dumnezeu." Dumnezeu, aceasta reprezintă plenitudinea tuturor sefiroturilor: adică știința, înțelegerea și penetrația lui Hod; parfumurile, culorile, frumusețea și farmecul lui Netzach; lumina și splendoarea lui Tipheret; puterea lui Gebourah, victoria asupra tuturor dificultăților, asupra tuturor inamicilor interiori și exteriori; protecția, dreptatea, bunătatea și generozitatea lui Hesed; stabilitatea și tenacitatea lui Binah, cunoașterea Karmei și destinelor; înțelepciunea eternă și armonia inexprimabilă a lui Hokmah; atotputernicia lui Kether. Iar Iesod, baza, primește virtuțile tuturor acestor sefiroturi. De aceea o numim baza. Pentru că puritatea este baza a tot.

Da, Iesod este foarte simplu, viața pură. Trebuie să ne decidem să punem puritatea la baza existenței noastre, înainte de cunoaștere, înainte de bogăție, înainte de putere!... Dar contemporanii noștri foarte savanți, foarte inteligenți, foarte erudiți au lăsat de o parte această problemă a purității. Viața pură... la ce poate servi viața pură? Ei au alte preocupări, și astfel, cu viața lor impură ei se pun în pericol, se îmbolnăvesc și pierd aproape tot ce posedă, pentru că baza e instabilă. Da, baza, dragii mei frați și surori... De aceea, atunci când veți înțelege și când veți munci pentru a obține această puritate, puțin câte puțin, prin intermediul lui Iesod, toate calitățile și virtuțile celorlalte sefiroturi se vor concretiza și se vor materializa în Malkout, planul fizic. Au existat sfinți care nu au citit nici o carte, care nu au făcut studii, dar au lucrat numai asupra purității și iată că toate celelalte calități au început să se manifeste în ei: cunoașterea, clarviziunea, puterea de a vindeca... Pentru că nu mai existau straturile opace, nu mai existau ecrane, și toate bogățiile cerului puteau să-i penetreze. De aceea puritatea aduce sănătate, cunoaștere, putere și chiar bucurie. Da, nu știm de ce, dar ne simțim bucuroși.

Puteți uita tot restul... rețineți numai că puritatea e baza tuturor celorlalte achiziții. Iată chintesența științei și a tuturor fondatorilor religiilor: viața pură.

Sevres, 16 ian 1972